

[Justitsministeren.]

anvendelse eller trusel derom. Endvidere har man ved siden af handlinger, der sigter til at ændre statsforfatningen, også medtaget handlinger, der sigter til at sætte statsforfatningen ud af kraft. Strafferammen er den samme som i § 98, fængsel indtil på livstid eller under særlig skærpende omstændigheder dødsstraf.

§ 112, om attentat mod den, der fører regeringen, har samme indhold som den gældende § 112, men i stedet for „den, der til enhver tid fører regeringen“, hedder det i den foreslåede bestemmelse: „den, der med hjemmel i forfatningen fører regeringen“. Tilsvarende ændring foreslås i § 113 og § 115.

Bestemmelsen i stk. 1 i § 113, der omhandler angreb på rigsdagens sikkerhed og frihed, har en noget bredere formulering end den gældende § 113, stk. 1, idet den foreskriver straf for enhver handling, der sigter til ved magtanvendelse eller trusel derom eller andre ulovlige midler at aftvinge rigsdagen nogen beslutning eller hindre den i frit at udøve sin virksomhed. Den samme udvidelse foreslås i stk. 2 med hensyn til angreb eller tvang mod de andre øverste statsmyndigheder, nemlig kongen eller den, der fører regeringen, ministrene, rigsretten eller højesteret.

Ved forslaget § 114 indarbejdes i straffeloven §§ 1 og 2 i den såkaldte urolov, nr. 123 af 28. april 1934, der forbyder sammenslutninger eller korps, som har til hensigt ved ulovlig magtanvendelse at øve indflydelse på politiske eller offentlige anliggender, og straffer overtrædelser af forbudet. Bestemmelsen går dog noget videre end urolovens bestemmelser, idet den ved siden af magtanvendelse også nævner sabotage og andre ulovlige midler. Endvidere omfatter den ikke blot deltagelse i sammenslutninger, der har til hensigt ved ulovlige midler at øve indflydelse på offentlige anliggender, men også deltagelse i sammenslutninger, hvis formål er at fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen. Straffen er væsentligt skærpet.

I stk. 2 foreslås en ny forebyggende bestemmelse om straf for deltagelse i ulovlig militær organisation eller gruppe.

§§ 115—117 har samme indhold som de gældende §§ 114—116, der fordobler straffen for fornyelse mod regeringens fører m. fl. Endvidere indeholder den straf for for-

skellige handlinger til hindring af offentlige valg og afstemninger.

Forslagets § 118 er en ny bestemmelse, der vil sætte et yderligere værn om den demokratiske samfundsordning ved særlig strengt at straffe forsøg på at hindre offentlige myndigheder i frit at udøve deres virksomhed, krænkelse af ytringsfriheden og foreningsfriheden og begåelse af visse almenskadelige handlinger, når formålet er at øve indflydelse på offentlige anliggender eller fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen og midlerne er magtanvendelse eller trusel derom eller udnyttelse af frygt for fremmed magts indgriben.

§ 118 a er en påtalebestemmelse, der erstatter den gældende lovs § 118, og som er enslydende med den tilsvarende bestemmelse i kapitel 12, nemlig § 110 g om offentlig påtale gennem justitsministeren.

Efter forslaget § 118 b skal kun handlinger begået efter det fyldte 21. år kunne medføre dødsstraf. Bestemmelsen, der lader spørgsmålet om formen for fuldbyrdelse af dødsstraf stå åbent, svarer iøvrigt ganske til straffelovstillæggets § 3, stk. 2.

§ 118 c indeholder en konfiskationsbestemmelse, der er i overensstemmelse med straffelovstillæggets § 4. Den er også medtaget i dette forslag efter henstilling fra folketingsudvalget.

Hermed er jeg færdig med gennemgangen af bestemmelserne i kapitlerne 12 og 13, men jeg skal dog lige nævne, at der ikke i forslaget er optaget bestemmelser, svarende til den gældende straffelovs §§ 109 og 117 om særlig hjemmel for idømmelse af hæftestraf i stedet for fængsel. Jeg har ikke ment, at der under nutidens fængselsforhold var tilstrækkelig trang til et sådant særligt „custodia honesta“, og jeg har ment at burde ophæve disse bestemmelser under hensyn til den fare for forskelsbehandling af ligeartede tilfælde under hensyn til gerningsmandens person og milieu, som de kan siges at rumme.

Der er endelig foreslået endnu nogle ændringer af enkelte bestemmelser i straffeloven udenfor kapitlerne 12 og 13, men af bestemmelser, som har tilknytning til disse kapitler.

Således er ved forslaget § 125, også efter forslag af folketingsudvalget, straffen for den, der hjælper en person til at undrage